

Згідно з П(С)БО 1 “Загальні вимоги до фінансової звітності” фінансова звітність повинна містити інформацію про фінансовий стан, результати діяльності, рух грошових коштів підприємства та зміни у складі власного капіталу підприємства, яка є корисною для широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

На сьогодні вітчизняним підприємствам слід розробити облікову політику, орієнтовану на максимальне зближення з принциповими положеннями міжнародних стандартів та фінансової звітності.

Для досягнення оптимальної та обґрунтованої облікової політики потрібно враховувати специфіку ведення господарської діяльності підприємства та застосовувати системний підхід. Слід насамперед провести велику роботу, що передбачає підготовку фахівців бухгалтерських та фінансових служб.

Список літератури: 1. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні : Закон України від 16 липня 1999 р. № 996-XIV. 2. Барановська Т. В. Облікова політика підприємств в Україні: теорія і практика : автореф. дис. ... канд. 3. Удосконалення обліку та аналізу господарської діяльності на основі впровадження нових Положень (стандартів) бухгалтерського обліку в Україні : тези доповідей Міжнар. наук.-практ. конф., 16–18 жовт. 2000 р. / відп. за вип. В. М. Іваненко. – К. : КНЕУ, 2000. – 268 с.

О.І. ЛИННИК, канд.ек.наук, доцент кафедри Економічного аналізу та обліку

ШИШКО Ю.Ю., магістр кафедри Економічного аналізу та обліку
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

УДОСКОНАЛЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ І КОНТРОЛЮ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Формування прибутку як фінансового результату роботи підприємства, що відображається в обліку, в офіційній звітності суб’єктів господарювання, залежить від встановленого порядку визначення фінансових результатів

діяльності; обчислення собівартості продукції; загальногосподарських витрат; визначення прибутків (збитків) від фінансових операцій, іншої діяльності.

На формування абсолютної суми прибутку підприємства впливають: результати, тобто ефективність його фінансово-господарської діяльності; сфера діяльності; установлені законодавством умови обліку фінансових результатів.

Теоретичні і практичні положення економічного аналізу та контролю фінансових результатів викладені у різноманітних працях, статтях, наукових доробках багатьох економістів, бухгалтерів практиків та теоретиків. Серед них великий вклад внесли Л.П. Кулаковська В.М. Пархоменко, О.В. Лишиленко, А. М. Герасимович, Ф.Ф. Бутинець, Н.М. Чебанова, І.В. Шубін, та ін.

На сьогоднішній день вагомим значення при визначенні фінансового результату господарської діяльності підприємства набуває нормативно-правова база, адже саме вона регулює методику визначення фінансових результатів від різних видів діяльності, прямо впливає на величину кінцевого прибутку. Нормативно – правова база є ще досить неврегульованою тому, що існує істотний розрив між податковим та фінансовим обліком.

Щодо методики проведення аналізу фінансових результатів з використанням в певній послідовності системи аналітичних показників аналізу, то на першому етапі доцільно визначити абсолютні показники доходів та витрат підприємства в розрізі видів діяльності.

На другому етапі доцільно застосувати горизонтальний та вертикальний аналіз до кожної статті доходів та витрат, тобто розглянути дані економічні категорії в структурі та динаміці.

Наступним етапом дослідження методики аналізу формування прибутку підприємства є проведення факторного аналізу впливу факторів на величину операційного прибутку.

Визначивши вплив основних факторів на величину прибутку, можна аналізувати економічні показники (рентабельності, фінансового стану, ділової активності) в розрахунок яких ми беремо фінансовий результат та дослідження впливу зміни останнього на загальну зміну даних показників.

Підводячи підсумок, щодо аналізу фінансових результатів, то спостерігається значне коливання системи показників, що пояснюється економічною ситуацією в якій функціонує підприємство. Для покращення загальної ситуації економічна політика підприємства повинна бути спрямована на пошук резервів підвищення доходів та зниження витрат.

Список використаної літератури: 1. *Деркач М.В.* Формування фінансової бази регіонів / М.В. Деркач // Економіка України. – 2007. – № 1. – С. 12-21. 2. *Петрик О.* Проблеми уточнення та розвитку методів, способів і прийомів аудиту // Бухгалтерський облік та аудит. – 2008. – №11. – С. 12 -15 3. *Савченко В.Я.* Аудит: Навч. посібник. – К.: КНЕУ, 2006. – 322с. 4. *Ткаченко В.В.* Податкове планування на підприємстві / В.В. Ткаченко// Економіка і держава. – 2008. – №12. – С. 55-58.

І.А. МАТВЄЄВ, магістрант НТУ «ХП»

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ВІДПУСТОК, ВІДРЯДЖЕНЬ ТА ЛІКАРНЯНИХ

Згідно Закону України від 15.11.1996 р. за № 504/96-ВР «Про відпустки», громадяни, які перебувають у трудових відносинах з підприємствами, установами, організаціями незалежно від форм власності, виду діяльності та галузевої належності, а також працюють за трудовим договором у фізичної особи мають право на відпустки визначеної тривалості із збереженням на цей період місця роботи (посади) і середнього заробітку.

Є декілька видів відпусток, основною з яких є щорічна основна відпустка. Вона надається працівникам тривалістю не менше 24-х календарних днів за відпрацьований робочий рік, який визначається з дня укладення трудового договору. Святкові та неробочі дні при визначенні тривалості щорічних відпусток та додаткової відпустки працівникам, які мають дітей, не враховуються. Щорічну відпустку на прохання працівника може бути поділено на частини будь-якої тривалості за умови, що основна безперервна її частина становитиме не менше 14 календарних днів. Невикористана частина щорічної відпустки, як правило, надається працівникові до кінця робочого року, але не